

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 352

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

47 tomas

2004 m. lapkričio 27 d.

Turinys	I	<i>Aktai, kuriuos skelbti privaloma</i>	
	★	2004 m. lapkričio 16 d. Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 2028/2004, iš dalies keičiantis Reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 1150/2000, įgyvendinantį Sprendimą 94/728/EB, Euratomas dėl Bendrijų nuosavų išteklių sistemos	1
		2004 m. lapkričio 26 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 2029/2004, nustatantis kai kurių vaisių ir daržovių standartinės importo vertes, kad būtų galima nustatyti įvežimo kainą	8
	II	<i>Aktai, kurių skelbti neprivaloma</i>	
		Komisija	
		2004/800/EB:	
	★	2004 m. kovo 30 d. Komisijos sprendimas, dėl Italijos taikomos valstybės pagalbos schemos, susijusios su skubiomis priemonėmis užimtumui remti (pranešta dokumentu Nr. K(2004) 930) ⁽¹⁾	10
		2004/801/EB:	
	★	2004 m. balandžio 28 d. EB-Šveicarijos jungtinio komiteto sprendimas Nr. 1/2004, iš dalies keičiantis EEE susitarimo 3 protokolą dėl sąvokos „produktų kilmė“ apibrėžimo ir administracinio bendradarbiavimo metodų	17
		2004/802/EB:	
	★	2004 m. balandžio 30 d. ES-Šveicarijos jungtinio komiteto sprendimas Nr. 1/2004, iš dalies keičiantis Europos bendrijos ir jos valstybių narių bei Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl laisvo asmenų judėjimo III priedą (Abipusis profesinių kvalifikacijų pripažinimas)	18
		2004 m. lapkričio 1 d.: Naujoji EUR-Lex versija! (Žr. antrąjį viršelio puslapį)	

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

I

(Aktai, kuriuos skelbti privaloma)

TARYBOS REGLAMENTAS (EB, EURATOMAS) Nr. 2028/2004**2004 m. lapkričio 16 d.****iš dalies keičiantis Reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 1150/2000, įgyvendinantį Sprendimą 94/728/EB, Euratomas dėl Bendrijų nuosavų išteklių sistemos**

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 279 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdama į Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 183 straipsnį,

atsižvelgdama į 2000 m. rugsėjo 29 d. Tarybos sprendimą 2000/597/EB, Euratomas dėl Bendrijų nuosavų išteklių sistemos⁽¹⁾, ypač į jo 8 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę⁽²⁾,

atsižvelgdama į Audito Rūmų nuomonę⁽³⁾,

kadangi:

(1) 1999 m. kovo mėn. Berlyno Europos Vadovų Taryba priėmė keletą išvadų dėl Bendrijų nuosavų išteklių sistemos, kurios paskatino priimti Sprendimą 2000/597/EB, Euratomas.

(2) Pagal Sprendimo 2000/597/EB, Euratomas 2 straipsnio 3 dalį ir 10 straipsnio 2 dalies c punktą procentais išreikšta dalis, kurią kaip surinkimo išlaidas pasilieka valstybės narės, turi būti nustatyta ties 25 % sumų, paminėtų to sprendimo 2 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose, kurios nustatytos po 2000 m. gruodžio 31 d., išskyrus tas sumas, kurios, siekiant laikytis reglamentų dėl nuosavų išteklių, turėjo būti perduotos Bendrijoms prieš 2001 m. vasario 28 d. ir kurioms 10 % tarifas turėtų būti taikomas toliau.

⁽¹⁾ OL L 253, 2000 10 7, p. 42.

⁽²⁾ Nuomonė pareikšta 2004 m. vasario 26 d. (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽³⁾ OL L 318, 2003 12 30, p. 1.

(3) Berlyno Europos Vadovų Taryba nusprendė, kad dalijantis kitų valstybių narių turimas finansines prievoles dėl Jungtinei Karalystei palankios biudžeto disbalanso korekcijos, Austrijos, Vokietijos, Nyderlandų ir Švedijos dalys turi būti patikslintos taip, kad jų finansinis įnašas būtų sumažintas iki vieno ketvirčio jų įprasto įnašo.

(4) Pagal Amsterdamo sutartį ir prie jos pridėtus 4 ir 5 protokolus, Danija, Jungtinė Karalystė ir Airija neturi dalyvauti priemonėse, priklausančiose EB sutarties IV antraštinei daliai ir todėl neprivalo patirti dėl priemonių, kurių imamasi, kylančių finansinių pasekmių, išskyrus administracines išlaidas. Todėl jos gali gauti už kiekvienus metus, kuriais jos nedalyvauja, mokamų nuosavų išteklių patikslinimą.

(5) Atsižvelgiant į tai, kad valstybės narės turi lygią pareigą mokėti palūkanas jei pavėluoja įskaityti į sąskaitas nuosavus išteklius, ir kad šiuo metu kyla sunkumų nustatant taikytinas palūkanų normas, dėl ko praktiškai atsiranda sunkiai pateisinami skirtumai tarp normų, apie kurias praneša Ekonominėje ir pinigų sąjungoje dalyvaujančios valstybės narės, orientacinė palūkanų norma toms valstybėms turėtų būti standartizuota Europos centrinio banko refinansavimo operacijoms naudojamos normos pagrindu, kuri yra panaši į nepriklausančioms euro zonai valstybėms narėms siūlomas orientacines palūkanų normas.

(6) Dvejybinės apskaitos sistema buvo įdiegta 1989 m. siekiant atskirti išieškotas (sumokėtas) ir mokėtinas sumas. Ši sistema tik iš dalies pasiekė tikslus, susijusius su mechanizmu, skirtu išskirti sumas iš atskiros sąskaitos. Europos Audito Rūmų ir Komisijos atliekami patikrinimai pažymėjo pasikartojančias anomalijas, kylančias vedant atskirą sąskaitą ir kliudančias sąskaitoje atspindėti tikrąją su grąžinimu susijusių situaciją. Iš atskirosios sąskaitos turi būti pašalintos sumos, kurių grąžinimas atitinkamo laikotarpio pabaigoje neįtikimas ir kurias palikus sąskaitoje balansas būna netikslus. Be to, ekonomiško požiūriu, valstybės narės daugiau nepatirs administracinių išlaidų, susijusių su tokių sumų stebėseną.

- (7) Komisija turėtų artimai bendradarbiauti su valstybėmis narėmis. Pirmiausia, ji turi turėti galimybę persiųsti savo komentarus atitinkamoms valstybėms narėms.
- (8) Atsižvelgiant į būtinybę rasti laikiną tam tikrų administracinių sunkumų sprendimą, tikslinga numatyti tam tikras pereinamojo laikotarpio nuostatas.
- (9) Atsakant į Audito Rūmų prašymą ir siekiant užtikrinti, kad atskiroji sąskaita geriau atspindėtų esamą biudžetinę situaciją, valstybės narės turėtų Komisijai kartu su galutiniais atitinkamų metų ketvirčio išrašais siųsti gautinų sumų, kurių nesitikima išieškoti, nurodytų atskiroje sąskaitoje, apytikrį bendros sumos apskaičiavimą.
- (10) Pagal Sprendimo 2000/597/EB, Euratomas 2 straipsnio 7 dalį, taikant tą sprendimą BNP reiškia bendrąsias nacionalines pajamas tų metų rinkos kainomis, kaip nustatė Komisija, taikant ESS 95 pagal 1996 m. birželio 25 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 2223/96 dėl Europos nacionalinių ir regioninių sąskaitų sistemos Bendrijoje⁽¹⁾. Be to, Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1287/2003⁽²⁾ nustato bendrųjų nacionalinių pajamų rinkos kainomis suderinimo taisykles.
- (11) Pagal Sprendimą 2000/597/EB, Euratomas Komisija iki 2006 m. sausio 1 d. turi atlikti bendrą nuosavų išteklių sistemos peržiūrą. Šios peržiūros pagrindu pateiktuose naujuose Komisijos pasiūlymuose turėtų būti ypač atsižvelgta į to sprendimo 2 straipsnio 3 dalį, 4 ir 5 straipsnius,
- (12) Todėl Reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1150/2000⁽³⁾ turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1150/2000 iš dalies keičiamas taip:

1. Pavadinime, 1, 2 ir 5 straipsniuose:

- a) nuoroda į Sprendimą 94/728/EB, Euratomas pakeičiama nuoroda į Sprendimą 2000/597/EB, Euratomas;
- b) 1 straipsnyje prie naujos nuorodos į Sprendimą 2000/579/EB, Euratomas pridedama ši išnaša: „(*) OL L 130, 2000 5 31, p. 1“.

⁽¹⁾ OL L 310, 1996 11 30, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1267/2003 (OL L 180, 2003 7 18, p. 1).

⁽²⁾ OL L 181, 2003 7 19, p. 1.

⁽³⁾ OL L 130, 2000 5 31, p. 1.

2. 6 straipsnyje:

a) 3 dalies c punktas pakeičiamas taip:

„c) Tačiau PVM ištekliai ir papildomi ištekliai, atsižvelgiant į Jungtinei Karalystei suteiktos biudžeto disbalanso korekcijos poveikį šioms ištekliams, į a punkte nurodytas sąskaitas mokami toliau nurodytu būdu:

— 10 straipsnio 3 dalyje nurodyta dvyliktoji dalis mokama pirmąją kiekvieno mėnesio darbo dieną,

— 10 straipsnio 4 ir 7 dalyse nurodyti likučiai ir 10 straipsnio 6 ir 8 dalyse nurodyti patikslinimai įskaitomi kiekvienais metais, išskyrus 10 straipsnio 6 dalies pirmojoje įtraukoje nurodytus konkrečius patikslinimus, kurie į sąskaitas įskaitomi pirmąją mėnesio, einančio po atitinkamos valstybės narės ir Komisijos susitarimo, darbo dieną.“;

b) 4 dalies b punkto pabaigoje pridedama:

„Kartu su galutiniu atitinkamų metų ketvirčio ataskaita, valstybės narės siunčia gautinų sumų, kurių grąžinimas neįtikimas, nurodytų atskiroje sąskaitoje tų metų gruodžio 31 d., bendros sumos sąmatą.“

3. 7 straipsnis pakeičiamas taip:

„7 straipsnis

Po trečiųjų metų, einančių po atitinkamų metų, gruodžio 31 d., valstybių narių pagal 6 straipsnio 4 dalies a punktą atsiųstuose atitinkamų metų mėnesio išrašuose daugiau nedaromi jokie ištaisymai, išskyrus atvejus, apie kuriuos Komisija arba atitinkama valstybė narė yra pranešusios iki pirmiau nurodytos datos.“

4. 9 straipsnyje:

a) įterpiama ši dalis:

„1a. Komisija iš valstybių narių ar jų paskirtų įstaigų bet kuriomis tinkamomis priemonėmis, pageidautina – elektroninėmis, paprastai įskaitymo dieną, bet vėliausiai per tris darbo dienas gauna sąskaitos išrašą, kuriame nurodomas nuosavų išteklių įskaitymas.“;

b) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Į sąskaitą sumokėtos sumos apskaitomos eurais pagal Finansinių reglamentą (*), taikomą Europos Sąjungos bendrajam biudžetui, ir jo įgyvendinimo taisykles.

(*) 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl finansinio reglamento, taikomo Europos Bendrijų bendrajam biudžetui (OL L 248, 2002 9 16, p. 1).“

5. 10 straipsnyje:

a) 1 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„1. Pagal 2000 m. rugsėjo 29 d. Sprendimo 2000/597/EB, Euratomas dėl Europos Bendrijų nuosavų išteklių sistemos (*) 2 straipsnio 3 dalį ir 10 straipsnio 2 dalies c punktą išskaičius surinkimo išlaidas, nuosavi ištekliai, nurodyti to sprendimo 2 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose, įtraukiami į Bendrijų biudžetą ne vėliau kaip pirmąją darbo dieną po 19-os antrojo mėnesio, einančio po mėnesio, per kurį pagal šio reglamento 2 straipsnį buvo nustatyta priklausanti mokėti suma, dienos.

(*) OL L 253, 2000 10 7, p. 42.“

b) 3 dalies pirma ir antra pastraipos pakeičiamos taip:

„3. PVM ištekliai ir papildomi ištekliai, atsižvelgiant į Jungtinei Karalystei suteiktos biudžeto disbalanso korekcijos poveikį šiems ištekliams, išskyrus rezervą susijusį su paskolomis ir paskolų garantijomis bei pagalbos nelaimės atveju rezervu, į sąskaitą įskaitomi pirmąją kiekvieno mėnesio darbo dieną kaip viena dvyliktoji atitinkamų bendrų biudžeto sumų dalis, perskaičiuota į nacionalines valiutas pagal paskutinės kalendorinių metų, einančių prieš biudžetinius metus, dienos valiutų kursus, paskelbtus *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio C serijoje*.

Siekdama garantuoti lėšas Reglamente (EEB) Nr. 1765/92 nurodytiems specialioms EAGGF garantijų skyriaus išlaidų poreikiams tenkinti ir atsižvelgdama į Bendrijos turimus grynus pinigus, Komisija gali pareikalausti, kad finansinių metų pirmajame ketvirtyje valstybės narės nukeltų vienu ar dviem mėnesiais į priekį vienos

dvyliktosios arba dalies vienos dvyliktosios biudžete numatytų PVM išteklių ir (arba) papildomų išteklių sumų mokėjimą, atsižvelgiant į Jungtinei Karalystei suteiktos biudžeto disbalanso korekcijos poveikį šiems ištekliams, išskyrus nuosavus išteklius, skirtus padengti paskolų garantijų rezervą ir pagalbos nelaimės atveju rezervą.“

c) 3 dalies šeštoji pastraipa pakeičiama taip:

„Sprendimu 94/729/EB (*) nustatyta suma, skirta Sprendimo 2000/597/EB, Euratomas 6 straipsnyje nurodytam EAGGF pinigų rezervui, paskoloms ir paskolų garantijoms bei pagalbos nelaimės atveju rezervui finansuoti, mokama pirmąją mėnesio, einančio prieš atitinkamų išlaidų įskaitymą į biudžetą, darbo dieną ir yra lygi minėtoms išlaidoms, jeigu jos į biudžetą įskaitomos iki 16-os mėnesio dienos. Kitais atvejais minėtoji suma mokama pirmąją antrojo mėnesio, einančio po išlaidų įskaitymo į biudžetą, darbo dieną.

(*) Sprendimas panaikintas ir pakeistas Reglamentu (EB) Nr.2040/2000 (OL L 244, 2000 9 29, p. 27).“

d) 3 dalies septintoje pastraipoje žodžiai „1977 m. gruodžio 21 d. Finansinio reglamento, taikomo Europos Bendrijų bendrajam biudžetui (13) (toliau – Finansinis reglamentas) 6 straipsniui“ pakeičiami žodžiais „Finansinio reglamento 8 straipsniui“;

e) 3 dalies devinta, dešimta, vienuolikta ir dvylikta pastraipos pakeičiamos taip:

„Bet kokie bendro PVM išteklių tarifo, papildomų išteklių tarifo ir korekcijos, suteiktos Jungtinei Karalystei dėl biudžeto disbalanso, ir jos finansavimo, nurodyto Sprendimo 2000/597/EB, Euratomas 4 ir 5 straipsniuose, pasikeitimai turi būti galutinai patvirtinti biudžeto pataisose, atitinkamai ištaisant dvyliktojo dalis, sumokėtas nuo finansinių metų pradžios.

Šie ištaisymai daromi po pirmojo mokėjimo, galutinai patvirtinus biudžeto pataisas, jeigu jos patvirtinamos iki 16-os mėnesio dienos. Kitais atvejais ištaisymai daromi po antrojo mokėjimo, galutinai patvirtinus biudžetą. Nukrypstant nuo Finansinio reglamento 8 straipsnio, šie ištaisymai įskaitomi į atitinkamų biudžeto pataisų finansinių metų sąskaitas.

Kiekvienų finansinių metų sausio mėnesiui dvyliktosios dalys skaičiuojamos pagal biudžeto projekte numatytas sumas, nurodytas EB Sutarties 272 straipsnio 3 dalyje ir EAEB Sutarties 177 straipsnio 3 dalyje, ir perskaičiuotos į nacionalines valiutas pagal pirmosios nustatymo dienos valiutų kursus, einančios po kalendorinių metų, einančių prieš biudžetinius metus, gruodžio 15 dienos; ištaisyta darant įrašą kitam mėnesiui.

Jeigu iki finansinių metų pradžios biudžetas nebuvo galutinai patvirtintas, pirmąją kiekvieno mėnesio darbo dieną, įskaitant sausio mėnesį, valstybės narės sumoka vieną dvylikąją PVM išteklių ir papildomų išteklių, atsižvelgiant į Jungtinei Karalystei suteiktos biudžeto disbalanso korekcijos poveikį šiems ištekliams, sumokėtų į paskutinį galutinai patvirtintą biudžetą, sumos dalį; ištaisyimas daromas pirmąją nustatytą dieną po galutinio biudžeto patvirtinimo, jeigu jis patvirtinamas iki mėnesio 16-os dienos. Kitais atvejais ištaisyimas daromas antrąją nustatytą dieną po galutinio biudžeto patvirtinimo.“;

f) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Atsižvelgiant į metinę PVM lėšų bazės ataskaitą, numatytą Reglamento (EEB, Euratomas) Nr. 1553/89 7 straipsnio 1 dalyje, kiekviena valstybė narė debetuojama suma, apskaičiuota pagal minėtoje ataskaitoje pateiktą informaciją, taikant praėjusiems finansiniams metams patvirtintą vienodą tarifą, ir kredituojama 12 įmokų, atliktų per tuos finansinius metus. Tačiau kiekvienos valstybės narės PVM išteklių bazė, kuriai taikomas pirmiau nurodytas tarifas, negali būti didesnė už Sprendimo 2000/597/EB, Euratomas 2 straipsnio 1 dalyje nustatytą procentais išreikštą jos BNP dalį, kaip nurodoma šio straipsnio 7 dalies pirmajame sakinyje. Komisija apskaičiuoja likutį ir iš anksto informuoja valstybes nares, kad apskaičiuotą likutį į šio reglamento 9 straipsnio 1 dalyje nurodytą sąskaitą jos galėtų sumokėti pirmąją tų pačių metų gruodžio mėnesio dieną.“;

g) 5 dalis panaikinama;

h) 6 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„6. Atlikus bet kokius Reglamento (EEB, Euratomas) Nr. 1553/89 9 straipsnio 1 dalyje nurodytus PVM išteklių bazės ištaisymus, kiekviena valstybė narė, jeigu jos PVM lėšų bazė, kurioje šie ištaisymai gali būti daromi, yra ne didesnė už Sprendimo 2000/597/EB, Euratomas 2 straipsnio 1 dalies c punkte ir 10

straipsnio 2 dalies b punkte nustatytus procentus ... (likęs tekstas nekeičiamas).“;

i) 6 dalies antros pastraipos pirmasis sakiny s pakeičiamas taip:

„Pasikeitus BNP, kaip numatyta šio straipsnio 8 dalyje, patikslinamas bet kokios valstybės narės balansas, kurios bazė, leidžianti tokius ištaisymus, yra ne didesnė už Sprendimo 2000/597/EB, Euratomas 2 straipsnio 1 dalies c punkte ir 10 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytą procentą.“;

j) Pridedama ši dalis:

„10. Pagal Sprendimo 2000/597/EB, Euratomas 2 straipsnio 7 dalį, siekiant taikyti tą sprendimą, BNP reiškia bendrąsias nacionalines pajamas tų metų rinkos kainomis, kaip nustatyta 2003 m. liepos 15 d. Tarybos reglamentu (EB, Euratomas) Nr. 1287/2003 dėl bendrųjų nacionalinių pajamų rinkos kainomis suderinimo (*).“

(*) OL L 181, 2003 7 19, p. 1.“

6. Įterpiamas šis straipsnis:

„10a straipsnis

1. Kai pagal Amsterdamo Sutartį ir jos 4 bei 5 protokolus valstybė narė nedalyvauja finansuojant konkrečią Sąjungos veiklą ar politiką, ji turi teisę į apskaičiuotą pagal antrą dalį jos sumokėtos nuosavų išteklių sumos patikslinimą kiekvieniems metams, kuriais ji nedalyvauja. Patikslinimas atliekamas tik vieną kartą ir yra galutinis BNP dydžio paskesnio pakeitimo atveju.

2. Komisija apskaičiuoja patikslinimą per metus, einančius po atitinkamų finansinių metų, tuo pačiu metu, kai ji nustato BNP balansus, numatytus šio Reglamento 10 straipsnyje.

Apskaičiuojama vadovaujantis dydžiais, susijusiais su atitinkamais finansiniais metais:

— viso BNP rinkos kainomis ir jo sudedamųjų dalių,

— einamųjų išlaidų biudžeto rezultatų, atitinkančių tą priemonę ar politiką.

Patikslinimas bus lygus sandaugai bendros atitinkamų išlaidų sumos, išskyrus tas, kurias finansuoja dalyvaujančios trečiosios šalys, ir procentais išreikštos dalies, kurią visų valstybių narių bendrajame nacionaliniame produkte sudaro valstybės narės, turinčios teisę į patikslinimą, bendrasis nacionalinis produktas. Dalyvaujančios valstybės narės patikslinimą finansuoja dalimis, kurios nustatomos padalijus jų atitinkamą BNP iš visų dalyvaujančių valstybių narių BNP. Siekiant apskaičiuoti patikslinimą, sumos nacionaline valiuta perskaičiuojamos eurais pagal paskutinės kalendorinių metų, einančių prieš atitinkamus biudžetinius metus, valiutos kursą.

BNP dydžio paskesnio pakeitimo atveju patikslinimas vėliau neperžiūrimas.

3. Komisija apie šių patikslinimų sumą iš anksto informuoja valstybes nares, kad pirmąją gruodžio mėnesio darbo dieną jos galėtų juos kredituoti į šio reglamento 9 straipsnio 1 dalyje minėtą sąskaitą.“

7. 11 straipsnis pakeičiamas taip:

„11 straipsnis

1. Bet kokio uždelsimo įmokėti į 9 straipsnio 1 dalyje minėtą sąskaitą atveju, atitinkamos valstybės narės turi mokėti palūkanas.

2. Jei valstybė narė priklauso Ekonominėi ir pinigų sąjungai, palūkanų norma yra lygi palūkanų normai, skelbtai *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio C serijoje*, kurią Europos centrinis bankas naudojo savo refinansavimo operacijoms paskutinės mokėjimo dienos mėnesio pirmąją dieną, padidintai dviem procentiniais punktais.

Ši palūkanų norma padidinama 0,25 procentinio punkto už kiekvieną uždelstą mėnesį. Padidinta palūkanų norma taikoma visą vėlavimo laikotarpį.

3. Jeigu valstybė narė nepriklauso Ekonominėi ir pinigų sąjungai, norma yra lygi atitinkamo mėnesio pirmą dieną Centrinė bankų pagrindinėms refinansavimo operacijoms taikomai normai, padidintai dviem procentiniais punktais, arba, valstybėms narėms, kurioms Centrinio banko norma neprieinama, – valstybės narės pinigų rinkoje atitinkamo mėnesio pirmą dieną taikomai labiausiai analogiškai normai, padidintai dviem procentiniais punktais. Ši norma padidinama 0,25 procentinio punkto už kiekvieną uždelstą mėnesį. Padidinta palūkanų norma taikoma visą vėlavimo laikotarpį.

4. Palūkanų, paminėtų pirmoje dalyje, mokėjimui, 9 straipsnio 2 ir 3 dalys taikomos *mutatis mutandis*.“

8. 12 straipsnio 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Valstybės narės arba pagal 9 straipsnio 1 dalį jų paskirta įstaiga Komisijos mokėjimo pavedimus įvykdo kuo greičiau ir ne ilgiau kaip per penkias darbo dienas nuo gavimo. Sąskaitos išrašas Komisijai turi būti išsiųstas bet kuriomis tinkamomis priemonėmis, pageidautina – elektroninėmis, ne vėliau kaip per tris darbo dienas po kiekvienos operacijos pabaigos. Tačiau su grynų pinigų pervedimo operacijomis susijusius pavedimus valstybės narės įvykdo per Komisijos nustatytą laikotarpį.“

9. V dalis panaikinama.

10. VI dalies pavadinimas pakeičiamas taip:

„Sprendimo 2000/597/EB, Euratomas 7 straipsnio taikymo tvarka“

11. 15 straipsnis pakeičiamas taip:

„15 straipsnis

Taikant Sprendimo 2000/597/EB, Euratomas 7 straipsnį, atitinkamų finansinių metų likutis yra skirtumas tarp:

— visų biudžeto pajamų, gautų tais finansiniais metais,

ir

— mokėjimų tų finansinių metų biudžeto asignavimams sumos, padidintos tų pačių finansinių metų asignavimų suma, perkelta pagal Finansinio reglamento 9 straipsnį. Šis skirtumas, viena vertus, padidinamas arba sumažinamas iš praėjusių finansinių metų perkeltų panaikintų asignavimų grynąja suma, ir, kita vertus, nukrypstant nuo Finansinio reglamento 5 straipsnio 1 dalies:

— mokėjimais, kurių suma yra didesnė už nediferencijuotus asignavimus, pagal Finansinio reglamento 9 straipsnio 1 ir 4 dalis perkeltais iš praėjusių finansinių metų dėl euro kurso pasikeitimo,

ir

— finansinių metų valiutų keitimo pelno ir nuostolių skirtumu.“

12. 16 straipsnyje:

Antra pastraipa pakeičiama taip:

„2. Nustačius bet kokius esminius skirtumus nuo pradinės sąmatos, gali būti rengiamas kitų finansinių metų išankstinio biudžeto projekto pataisos dokumentas arba einamųjų finansinių metų biudžeto pataisa.“

13. 17 straipsnyje:

a) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Valstybės narės atleidžiamos nuo pareigos perduoti Komisijos dispozicijon sumas, atitinkančias nustatytas gautinas sumas, kurios tampa neatgautinomis dėl:

a) *force majeure* priežasčių; arba

b) kitų priežasčių, kurių negalima joms priskirti.

Nustatytos gautinos sumos pripažįstamos neatgautinomis kompetentingos administracinės institucijos sprendimu, kuri nustato, kad jų negalima atgauti.

Nustatytos gautinos sumos laikomos neatgautinomis vėliausiai praėjus penkių metų laikotarpiui nuo dienos, kai suma buvo nustatyta pagal 2 straipsnį, o administracinės ar teisminės apeliacijos atveju – kai priimamas, pranešamas ar publikuojamas galutinis sprendimas.

Jei gaunama mokėjimo ar mokėjimų dalis, maksimalus penkių metų laikotarpis prasideda paskutinio atlikto mokėjimo dieną tais atvejais, kai skola nelikviduojama.

Sumos, kurių negalima išieškoti galutinai pašalinamos iš atskiros sąskaitos, nurodytos 6 straipsnio 3 dalies b punkte. Jos nurodomos ketvirčio išrašo, nurodyto 6 straipsnio 4 dalies b punkte, priede ir, kur taikoma, ketvirčio išrašė, nurodytame 6 straipsnio 5 dalyje;“

b) įterpiama ši dalis:

„3. Per tris mėnesius nuo 2 dalyje nurodyto administracinio sprendimo arba laikantis toje dalyje nurodytų terminų, valstybės narės pateikia Komisijai informaciją apie tokius atvejus, kai buvo taikoma 2 dalis, jei nustatytos gautinos sumos viršija 50 000 eurų.

Šis terminas Valstybių narių gali būti pratęstas iki trijų metų tais atvejais, kai gautinos sumos buvo pripažintos ar sumos, kurių negalima išieškoti iki 2006 m. liepos 1 d.

Šioje ataskaitoje, kuri bus pateikta pagal Komisijos, jai pasikonsultavus su 20 straipsnyje nurodytu komitetu, paruoštą formą, nurodomi visi faktai, būtini pilnai iširti 2 dalies a ir b punktuose nurodytas priežastis, kurios sukliudė atitinkamoms valstybėms narėms perduoti atitinkamas sumas ir priemonės, kurių atitinkamu atveju ar atvejais ėmėsi valstybė narė toms sumoms išieškoti.

4. Komisijai suteikiami šeši mėnesiai nuo 3 dalyje nurodytos ataskaitos gavimo pateikti savo komentarus atitinkamai valstybei narei.

Kai Komisija mano esant būtina paprašyti papildomos informacijos, šešių mėnesių terminas prasideda po paprašytos papildomos informacijos gavimo dienos.“;

c) esama 3 dalis tampa 5 dalimi ir ji išdėstoma taip:

„5. Valstybės narės informuoja Komisiją, pateikdamos jai metines ataskaitas, apimančias valstybių narių patikrinimų duomenis ir rezultatus bei bendrus duomenis ir esminius klausimus, susijusius su svarbiausiomis šio reglamento taikymo problemomis, ypač ginčytinus klausimus. Ataskaitos Komisijai pateikiamos iki kitų metų, einančių po atitinkamų finansinių metų, kovo 1 d. Valstybių narių pranešimų pagal šį straipsnį suvestinė ataskaita pateikiama Komisijos ataskaitoje, minėtoje Sutarties 280 straipsnio 5 dalyje. Komisija, pasikonsultavusi su 20 straipsnyje nurodytu komitetu, parengia ataskaitą ir tinkamai pagrįstus jos pakeitimus. Turi būti nustatyti bet kokie tinkami įgyvendinimo terminai.“

14. 18 straipsnio 1 dalyje žodžiai „Sprendimo 94/728/EB, Euratomas“ pakeičiami žodžiais „Sprendimo 2000/597/EB, Euratomas“.

15. 21 straipsnio 1 dalies c punktas pakeičiamas taip:

„c) 18 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytomis tikrinimo priemonėmis ir kontrole.“

(EB, Euratomas) Nr. 1150/2000, įgyvendinanti Sprendimą 94/728/EB, Euratomas dėl Bendrijų nuosavų išteklių sistemos (*).

(*) OL L 352, 2004 11 27, p. 1.“

16. Įterpiama nauja IX dalis:

„IX DALIS

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

21a straipsnis

Šio reglamento 11 straipsnyje nurodyta norma toliau taikoma palūkanų už pavėluotą mokėjimą apskaičiavimui, kai paskutinė mokėjimo diena yra prieš pasibaigiant mėnesiui, kurį įsigalioja 2004 m. lapkričio 16 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2028/2004, iš dalies keičiantis Reglamentą

17. Esama IX dalis tampa X dalimi.

2 straipsnis

Kitos Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1150/2000 nuostatos galioja tiek, kiek jos nėra konkrečiai pakeistos šiuo reglamentu.

3 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2004 m. lapkričio 16 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

G. ZALM

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 2029/2004**2004 m. lapkričio 26 d.****nustatantis kai kurių vaisių ir daržovių standartines importo vertes, kad būtų galima nustatyti įvežimo kainą**

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1994 m. gruodžio 21 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 3223/94 dėl vaisių ir daržovių importo taisyklių ⁽¹⁾, ypač į jo 4 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

- (1) Vadovaujantis Urugvajaus raundo daugiašalių prekybos derybų rezultatais Reglamentas (EB) Nr. 3223/94 numato kriterijus, pagal kuriuos Komisija nustato standartines importo vertes iš trečiųjų šalių importuojamiems jo priede išvardintiems produktams ir laikotarpiams.

- (2) Laikantis aukščiau nurodytų kriterijų, standartinės importo vertės turi būti nustatytos tokios, kaip nurodyta šio reglamento priede,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 3223/94 4 straipsnyje nurodytos standartinės importo vertės nustatomos šio reglamento priede.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 2004 m. lapkričio 27 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2004 m. lapkričio 26 d.

Komisijos vardu

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

*Generalinis direktorius žemės ūkio ir
kaimo plėtros reikalams*

⁽¹⁾ OL L 337, 1994 12 24, p. 66. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1947/2002 (OL L 299, 2002 11 1, p. 17).

PRIEDAS

prie 2004 m. lapkričio 26 d. Komisijos reglamento, nustatančio kai kurių vaisių ir daržovių standartines importo vertes, kad būtų galima nustatyti įvežimo kainą

(EUR/100 kg)		
KN kodas	Trečiosios šalies kodas ⁽¹⁾	Standartinė importo vertė
0702 00 00	052	79,5
	070	81,3
	204	102,1
	999	87,6
0707 00 05	052	97,5
	204	32,5
	999	65,0
0709 90 70	052	91,0
	204	69,6
	999	80,3
0805 20 10	052	59,1
	204	49,4
	999	54,3
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	72,8
	624	96,7
	999	84,8
0805 50 10	052	48,8
	388	41,4
	528	25,5
	999	38,6
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	052	90,5
	388	139,3
	400	81,2
	404	82,3
	720	66,0
	800	194,0
	999	108,9
0808 20 50	052	120,9
	400	96,5
	720	50,8
	999	89,4

(¹) Šalių nomenklatūra yra nustatyta Komisijos Reglamentu (EB) Nr. 2081/2003 (OL L 313, 2003 11 28, p. 11). Kodas „999“ žymi „kitą kilmę“.

II

(Aktai, kurių skelbti neprivaloma)

KOMISIJA

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2004 m. kovo 30 d.

dėl Italijos taikomos valstybės pagalbos schemos, susijusios su skubiomis priemonėmis užimtumui remti

(pranešta dokumentu Nr. K(2004) 930)

(autentiškas tik tekstas italų kalba)

(Tekstas svarbus EEE)

(2004/800/EB)

EUROPOS BENDRIJU KOMISIJA,

nustatytą terminą ir gavusi Komisijos sutikimą, Italijos valdžia 2003 m. gegužės 20 d. laišku pateikė Komisijai smulkesnius paaiškinimus.

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į 88 straipsnio 2 dalies pirmą punktą,

(3) 2003 m. spalio 16 d. laišku Komisija informavo Italiją apie priimtą sprendimą pradėti įvestai pagalbos schemai EB sutarties 88 straipsnio 2 dalyje minimą procesą. Komisijos sprendimas pradėti procesą buvo paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ⁽²⁾. Komisija paragino suinteresuotąsias šalis teikti pastabas dėl minimos schemos. Komisija negavo nė vienos pastabos iš suinteresuotųjų trečiųjų šalių.

atsižvelgdama į Europos ekonominės erdvės sutartį, ypač į 62 straipsnio 1 dalies a punktą,

paraginusį suinteresuotąsias šalis teikti pastabas pagal pirmiau minėtus straipsnius ⁽¹⁾,

(4) 2003 m. gruodžio 22 d. laišku Italija pateikė savo pastabas. Komisija paprašė papildomų paaiškinimų 2004 m. sausio 19 d. laiške, į kurį Italijos valdžia atsakė 2004 m. vasario 11 d. laišku.

kadangi:

1. PROCESAS

(1) 2003 m. vasario 12 d. laišku (A/31217, 2003 m. vasario 14 d.) Italijos valdžia, vadovaudamasi Sutarties 88 straipsnio 3 dalimi, pranešė apie pagalbos schemą, numatančią skubias priemones užimtumui remti. Sprendimas buvo įgyvendintas dar iki Komisijai jį preliminariai patvirtinant ir įregistruotas neteisėtos pagalbos registre Nr. NN 7/03.

(2) 2003 m. kovo 12 d. laišku Komisija kreipėsi su prašymu suteikti papildomos informacijos. Paprašiusi pratęsti

2. PAGALBOS APIBŪDINIMAS

(5) Pagalbos schemos tikslas – išlaikyti darbo vietas įmonėse, kurios atsidūrė sunkioje finansinėje padėtyje, yra administruojamos ypatingą tvarka bei turi daugiau kaip 1 000 darbuotojų.

(6) Juridinis pagalbos pagrindas yra 2003 m. vasario 14 d. teisės aktas Nr. 23, 2003 m. balandžio 17 d. tapęs įstatymu Nr. 81.

⁽¹⁾ OL C 308, 2003 12 18, p. 5.

⁽²⁾ Žr. 1 išnašą.

- (7) Pagalbos pagal minimą schemą gavėjai yra pirkėjai, įsigiję pirmiau minėtų savybių įmones (įmones, kurios patiria finansinius sunkumus, yra administruojamos ypatingą tvarka bei turi daugiau kaip 1 000 darbuotojų).
- (8) Jei minėtąsias įmones perima trečioji šalis, pagalba suteikiama naujesiems pirkėjams, sutinkantiems priimti į darbą iki 550 išgytos įmonės darbuotojų. Už kiekvieną perkeltą darbuotoją pirkėjui suteikiama:
- mėnesinė subsidija, sudaranti 50 % išėtinės kompensacijos, į kurią darbuotojas turėtų teisę tapęs laisvu darbo rinkos dalyviu,
 - mažesnis mokesčių, kuriuos darbdavys moka už darbuotoją, dydis: pirmiesiems 18 mėnesių jis prilyginamas mokesčiui už darbuotoją praktikantą.

Minėtąja pagalba pagal įstatymą Nr.223/1991 laikoma pagalba, suteikiama darbdaviams, kurie priima į darbą laisvais tapusius darbo rinkos dalyvius, t. y. darbuotojus, kurių darbo santykiai nutrūko dėl struktūrinės krizės ir kurie atitinka tiksliai apibrėžtus kriterijus.

Vadovaujantis paskelbta schema, ši pagalba suteikiama, laikantis 550 darbuotojų ribos, pirkėjams, kurie įsipareigoja priimti į darbą išgytųjų įmonių darbuotojus, t. y. tuos, kurie dar netapo laisvais darbo rinkos dalyviais.

Pagalba suteikiama ne didesniai kaip 550 perkeltų darbuotojų skaičiui, jei išlaikomos šios dvi sąlygos: i) darbuotojų perkėlimas numatytas kolektyvinėse sutartyse, kurios yra sudarytos su Darbo ministerija iki 2003 m. balandžio 30 d., ir ii) pirkėjas ir perleistoji įmonė neturi priklausyti tam pačiam savininkui, būti siejami susivienijimo ar valdymo santykiai.

- (9) Schema galioja transakcijoms, kuriose darbuotojų perkėlimas yra patvirtintas kolektyvinėmis sutartimis, sudarytomis su Darbo ministerija iki 2003 m. balandžio 30 d. Finansavimas 2003 m. sudarė 9,5 milijonus eurų.

3. PRIEŽASTYS PROCESUI PRADĖTI

- (10) Priimdama sprendimą pradėti formalų tyrimo procesą pagal Sutarties 88 straipsnio 2 dalį, Komisija vadovavosi tuo, kad minėtosios priemonės, pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį, apibrėžiamos kaip valstybės pagalba. Dėl tokio pobūdžio jos iš esmės yra draudžiamos ir bendrąją rinką atitikti gali tik tada, jei joms pritaikoma viena iš sutartyje numatytų išimčių.

- (11) Atsižvelgdama į tai, kad šiomis priemonėmis siekiama išsaugoti darbo vietas ir kad jose numatytas finansinius sunkumus išgyvenančių įmonių išsigijimas, Komisija išnagrino, ar jos gali būti suderinamos su Europos Bendrijos nuostatomis dėl valstybės pagalbos sanuojant ir restruktūrizuojant finansinių sunkumų turinčias įmones (žiūrėti „Bendrijos nuostatas apie valstybinį sanavimo ir restruktūrizavimo procesų rėmimą“)⁽¹⁾ arba su 2002 m. gruodžio 12 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 2204/2002 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo valstybės pagalbai, teikiama užimtumui⁽²⁾ ir galiausiai su gairėmis dėl valstybės pagalbos šalies regionų raidai⁽³⁾. Įvertinusi visų trijų teisės aktų nuostatas, Komisija išreiškė abejones dėl šios pagalbos atitikimo bendrajai rinkai.

- (12) Komisija suabejojo ir tuo, ar nagrinėjamosios priemonės sukuriama pagalba schema yra skirta visiems pageidaujantiems dalyviams, nes – atsižvelgus į trumpą paskelbtosios schemos trukmę (teisės aktas buvo priimtas 2003 m. vasario 14 d., o nustatytas pabaigos terminas įmonės išsigijimui ir sutarties su ministerija sudarymui dėl darbuotojų perkėlimo buvo 2003 m. balandžio 30 d.) ji atrodo nukreipta į aiškiai apibrėžtą naudos gavėjų grupę.

- (13) Be to, Komisija pažymėjo, kad tuo atveju, jei Italija tvirtintų, jog paskelbtoji pagalba schema iš esmės tėra tik individualus pagalba aktas, kuriuo viso labo siekiama restruktūrizuoti tik vieną sunkumus išgyvenančią įmonę, tai šios priemonės turėjo būti taip ir įvardytos jas paskelbiant. Pastaruoju atveju reikėtų nustatyti, ar finansinių sunkumų patirianti įmonė yra tikrasis pagalba gavėjas. Be to, toks individualiojo paskelbimo aktas turėtų būti lydimas restruktūrizacijos plano, kuriuo siekiama atkurti ūkinį bei finansinį įmonės pajamingumą, ir turi atitikti visas sąlygas, išdėstytas nuostatose dėl valstybinio sanavimo ir restruktūrizavimo procesų rėmimo.

4. ITALIJOS PATEIKTOS PASTABOS

- (14) 2003 m. gruodžio 22 d. laišku Italija pateikė savo pastabas. Italijos valdžia nurodė, kad visu schemos taikymo laikotarpiu, vadovaujantis patvirtinta schema, buvo perleista tik viena įmonė: „Brandt Italia SpA“ kompanijai buvo parduota Verolanuova, Brescia, esanti įmonė „Ocean SpA“. Italijos valdžios teigimu, „Brandt Italia“ įsigijo „Ocean SpA“ sumokėjusi rinkos kainą, negaudama jokių tiesioginių ekonominių lengvatų minimos pagalbos schemos rėmuose.

- (15) Be to, Italijos valdžia pareiškė, kad:

— nagrinėjamos priemonės netaikomos konkrečioms sritims ir nesiejamos su konkrečiais pagalba gavėjais,

⁽¹⁾ OL C 288, 1999 10 9.

⁽²⁾ OL L 337, 2002 12 13, p. 3.

⁽³⁾ OL C 74, 1998 3 10.

— jei nebūtų linkusi laikyti šių priemonių visuotino pobūdžio priemonėmis, Komisija turėtų atsižvelgti į tai, kad minimos priemonės neiškreipia konkurencijos, nes jomis siekiama tik atkurti sunkumų patyrusių įmonių gamybinę veiklą bei išsaugoti atitinkamas darbo vietas,

— pagalbos schema nepažeidžia nuostatų dėl valstybinio sanavimo ir restruktūrizavimo procesų rėmimo, nes ja nepadidinamas įmonės produktyvumas, o tik bandoma atkurti ūkinį bei finansinį įmonės pajamingumą bei išsaugoti darbo vietas joje.

- (16) 2004 m. vasario 11 d. laišku Italija nurodė, kad pagalba, taikant schemą suteikta kompanijai „Brandt Italia“, tą dieną sudarė 3 197 982,20 eurų ir kad pagalbos teikimas buvo pradėtas 2003 m. kovo mėn.

5. PAGALBOS ĮVERTINIMAS

5.1. Pagalbos fakto buvimas

- (17) Siekiant išsiaiškinti, ar pritaikytos priemonės laikytinos pagalba, kuri apibrėžiama Sutarties 87 straipsnio 1 dalyje, reikia nustatyti, ar globojamos tam tikros įmonės, ar privalumai, kurių jos gauna, teikiami iš valstybės lėšų, ar taikomos priemonės iškreipia konkurenciją ir ar gali jos paveikti Bendrijos šalių prekybinius mainus.
- (18) Pirmoji sąlyga 87 straipsnio 1 dalies taikymui – toji aplinkybė, kad taikant priemones globojamos tam tikros įmonės. Todėl būtina nustatyti, ar priemonės suteikia ekonominių privalumų, kurių įprastinėmis rinkos sąlygomis įmonė negautų, taip pat išsiaiškinti, ar nemažinama mokesčių našta, įprastinėmis rinkos sąlygomis tenkanti įmonės balansui, ir ar minėtoji nauda suteikiama konkrečioms įmonėms.

Nagrinėjamoji schema numato, kad teikiamos subsidijos bei mažinami socialinio draudimo mokesčiai pirkėjams, kurie perka įmones, patyrusias finansinių sunkumų, administruojamas ypatingą tvarka bei turinčias daugiau kaip 1 000 darbuotojų. Taip pirkėjui suteikiama ekonominių privalumų, nes už kiekvieną „perkeltą“ darbuotoją šis gauna negrąžintiną subsidiją, be to, 18 mėnesių jam sumažinami socialinio draudimo mokesčiai, įprastine tvarka mokami darbdavių.

Komisija laikosi nuomonės, jog minėtosios priemonės gali sukurti ekonominių privalumų ir įmonėms administruojamoms ypatingą tvarka. Kas iš tiesų bus tikrasis pagalbos gavėjas lemia daugybė veiksnių, kurių Italijos

valdžia neapibrėžė (ar įmonė, turinti finansinių sunkumų, yra veikianti, kas yra pardavimo objektas – įmonės aktyvai ar akcijų dalis, ar pirkėjas niekaip nesusijęs su finansinių sunkumų turinčia įmone, kokiais būdais nustatoma pardavimo kaina ir t. t.).

Komisija laikosi nuomonės, kad nagrinėjamoji schema suteikia ekonominių privalumų konkrečiai apibrėžiamai naudos gavėjų kategorijai, tai yra:

- įmonių, patyrusių finansinių sunkumų, administruojamų ypatingą tvarka bei turinčių ne mažiau kaip 1 000 darbuotojų, pirkėjams, kurie iki 2003 m. balandžio 30 d. su Darbo ministerija pasirašė kolektyvinę sutartį, patvirtinančią darbuotojų perkėlimą,
- pačioms finansinių sunkumų patyrusioms, ypatingą tvarka administruojamoms bei ne mažiau kaip 1 000 darbuotojų turinčioms parduotoms įmonėms.

Remdamasi prieš tai išdėstytais argumentais, Komisija teigia, kad nagrinėjamos priemonės yra ne visuotino pobūdžio, nes teikia ekonominių privalumų konkrečioms įmonėms, mažindamos įprastines pastarųjų sąnaudas bei stiprindamos finansinį jų pajėgumą kitų konkurentų, kurie tokiomis priemonėmis nesinaudoja, atžvilgiu. Šią išvadą patvirtina ir tai, kad buvo tik vienas šių priemonių pritaikymo atvejais.

- (19) Antroji sąlyga 87 straipsnio 1 dalies taikymui – toji aplinkybė, kad priemonės suteikiamos panaudojant valstybės išteklius. Nagrinėjamo atveju valstybės išteklių panaudojimo faktą įrodo tai, kad priemonės užtikrinamos negrąžinamu valstybiniu finansavimu ir, antra vertus, valstybei atsisakant įprastai jai sumokamos socialinio draudimo mokesčių dalies.
- (20) Trečioji ir ketvirtoji sąlygos Sutarties 87 straipsnio 1 dalies taikymui – priemonės turi iškreipti ar kėsintis iškreipti konkurenciją bei paveikti Bendrijos šalių prekybinius mainus. Čia nagrinėjama pagalbos schema kėsina iškreipti konkurenciją, nes sustiprina kai kurių įmonių finansinį pajėgumą kitų konkurentų atžvilgiu. Ypač priemonės kėsina iškreipti konkurenciją ir paveikti mainus tuomet, kai pagalbos gavėjai konkuruoja su produkcija, gaminama kitose valstybėse narėse, o patys savo gaminių neeksportuoja. Jei įmonės pagalbos gavėjos neeksportuoja, šalies gamintojai atsiduria privilegijuotoje padėtyje, nes dėl to atitinkamai sumažėja kitose valstybėse narėse esančių įmonių galimybės eksportuoti savo gaminius į minėtąją rinką⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Teisingumo Teismo sprendimas byloje 102/87, *Prancūzija v. Komisija* [1988] ECR 4067.

- (21) Dėl išvardytų priežasčių čia nagrinėjamos priemonės pagal Sutarties 87 straipsnio 1 dalį iš esmės yra uždraustos ir gali būti suderinamos su bendrąja rinka tik tuo atveju, jei joms gali būti suteikta viena iš Sutartyje numatytų išimčių.

5.2. Pagalbos teisėtumas

- (22) Kadangi priemonės sudaro valstybės pagalba, Komisija apgailestauja, kad Italijos valdžia nesilaikė Sutarties 88 straipsnio 3 dalyje apibrėžto išsipareigojimo ir įgyvendino nutarimą nesulaukusi Komisijos patvirtinimo.

5.3. Pagalbos suderinamumo įvertinimas

- (23) Nustačiusi, kad minėtųjų priemonių pobūdis pagal Sutarties 87 straipsnio 1 dalies nuostatas kvalifikuojamas kaip valstybės teikiama pagalba, Komisija išnagrinėjo, ar priemonės gali būti suderinamos su bendrąja rinka pagal Sutarties 87 straipsnio 2 ir 3 dalis.
- (24) Komisija teigia, kad pagalbai negali būti pritaikyta Sutarties 87 straipsnio 2 dalyje minima išimtis, nes minėtoji pagalba neatitinka socialinio pobūdžio pagalbos apibrėžimo, pateikto Sutarties 87 straipsnio 2 dalies a punkte, taip pat ji negali būti laikoma stichinių nelaimių ar kitų ypatingų įvykių padarytos žalos atlyginimu, apibrėžtu Sutarties 87 straipsnio 2 dalies b punkte, ir negali būti priskiriama atvejams, išvardytiems 87 straipsnio 2 dalies c punkte. Dėl akivaizdžių priežasčių negali būti taikomos ir 87 straipsnio 3 dalies b ir d punktuose numatytos išimtys.
- (25) Vadovaudamasi 87 straipsnio 3 dalies a ir c punktais, Komisija apibrėžė savo politiką dėl kai kurių pagalbos kategorijų atskiromis atleidimą reglamentuojančiomis taisyklėmis ir nuostatomis. Minimoms pagalbos tikslai yra darbo vietų išsaugojimas, numatant finansinius sunkumus išgyvenančių įmonių pardavimą, tad ji gali atitikti kurį nors iš trijų antrinių teisės aktų. Atsižvelgdama į tai, Komisija išnagrinėjo minimoms pagalbos suderinamumą su nuostatomis, reglamentuojančiomis valstybinį sanavimo ir restruktūrizavimo procesų rėmimą, taip pat su Reglamentu (EB) Nr. 2204/2002 ir galiausiai su nuostatomis dėl regionams skiriamos valstybės pagalbos. Vis dėlto visais trimis atvejais Komisijos išreikštos abejonės dėl pagalbos schemos suderinamumo su bendrosios rinkos principu pasitvirtino.

5.4. Įvertinimas pagal nuostatas, reglamentuojančias valstybinio sanavimo ir restruktūrizavimo procesų rėmimą

- (26) Kadangi paskelbtoji schema susijusi su finansinius sunkumus išgyvenančių įmonių pardavimu, Italijos valdžia ją vertindama pasitelkė Bendrijos nuostatas, regla-

mentuojančias valstybinį sanavimo ir restruktūrizavimo procesų rėmimą. Komisija išnagrinėjo, ar šią pagalbos schemą galima vertinti pasitelkiant minėtąsias nuostatas. Bendrijos nuostatose, reglamentuojančiose valstybinį sanavimo ir restruktūrizavimo procesų rėmimą, yra leidžiama:

- pagalba sanavimui ir restruktūrizavimui, skirta visoms įmonėms, nepriklausomai nuo jų dydžio, atskiru pranešimu informuojant Komisiją,
- sanavimo ir restruktūrizavimo rėmimo programos, skirtos tik mažoms ir vidutinėms įmonėms.

Italijos valdžia pranešė apie tokią pagalbos schemą, kuri taikoma visoms bet kokio dydžio įmonėms. Be to, kadangi schema susijusi su įmonių, turinčių daugiau kaip 1 000 darbuotojų, pardavimu, ji iš esmės skirta tik didelėms įmonėms⁽¹⁾. Todėl dabartiniu savo pavidalu minima pagalbos schema negali būti laikoma suderinama su bendrosios rinkos principu, taikant nuostatas dėl valstybinio sanavimo ir restruktūrizavimo procesų rėmimo.

- (27) Pateikdama sprendimą dėl proceso pradžios, Komisija pažymėjo, kad tuo atveju, jei Italija tvirtintų, kad paskelbtoji pagalbos schema iš esmės tėra tik atskiras pagalbos aktas, kuriuo viso labo siekiama restruktūrizuoti tik vieną sunkumus patiriančią įmonę, tai ši priemonė turėjo būti taip ir įvardyta apie ją pranešant. Pastaruoju atveju reikėtų nustatyti, ar finansinių sunkumų patirianti įmonė yra tikrasis pagalbos gavėjas. Be to, toks individualiojo pranešimo aktas turėtų būti lydimas restruktūrizacijos plano, kaip atkurti ūkinį bei finansinį įmonės pajamingumą, ir turi atitikti visas sąlygas, išdėstytas minėtose nuostatose.
- (28) Italijos valdžia nurodė, kad minėtosios schemos sąlygomis per visą jos trukmės laiką iš tikrųjų buvo įvykdyta tik viena pardavimo transakcija. Nežiūrint to, ji toliau teisingai šias priemones kaip pagalbos schemą ir nepateikė Komisijai jokios informacijos, kurios pagrindu būtų galima priemones vertinti kaip individualų pranešimą apie konkrečios, sunkumų turinčios įmonės restruktūrizacijos rėmimą. Taigi Komisija negali individualaus „Ocean SpA“ pardavimo „Brandt Italia“ kompanijai atveju vertinti savo pačios nuožiūra.

5.5. Įvertinimas remiantis Reglamentu (EB) Nr. 2204/2002

- (29) Skelbiamos pagalbos schemos tikslas yra darbo vietų išsaugojimas. Italijos valdžia be nuostatų, reglamentuojančių sanavimo ir restruktūrizacijos rėmimą, savo veiksmus grindžia ir Reglamentu (EB) Nr. 2204/2002. Tada Italijos valdžios požiūriu:

⁽¹⁾ Dėl „Ocean SpA“ pardavimo kompanijai „Brandt Italia“ Italijos valdžia nepateikė jokios informacijos apie perkanciosios kompanijos, t. y. „Brandt Italia“, dydį, o nupirktojoje „Ocean SpA“ buvo daugiau kaip 1 000 darbuotojų.

— paskelbtosios priemonės turi būti „bendrosios užimtumo skatinimo priemonės, neiškraipiančios arba nekeliančios grėsmės iškraipyti konkurenciją dėl palankumo tam tikroms įmonėms arba tam tikrų prekių gamybai“ (Reglamento (EB) Nr. 2204/2002 6 konstatuojamoji dalis), kadangi tai bendro ir visuotinio pobūdžio priemonės, apimančios visas parduodamas įmones, turinčias daugiau kaip 1 000 darbuotojų bei administruojamas ypatingą tvarka,

— suteikiami privalumai yra tie patys kaip ir programos „Ypatingoji šalpos kasa“, kuri niekuomet nebuvo laikoma valstybės pagalba,

— tuo atveju, jei minėtosios priemonės būtų laikomos valstybės pagalba, jos turėtų būti įvardijamos pagalbos schema darbo vietų kūrimui. Iš tikrųjų, remiantis Reglamento (EB) Nr. 2204/2002 4 straipsnio 4 punkto c papunkčiu „sukurtose darbo vietose įdarbinti darbuotojai turi būti niekada neturėję darbo arba būti praradę arba prarandantys prieš tai turėtą darbą“. Būtent su pastaruoju atveju neva susijusios nagrinėjamos priemonės.

(30) Kalbant apie pirmąjį punktą Komisija mano, kad šios priemonės nėra visuotinio pobūdžio dėl priežasčių, jau nurodytų toje šio sprendimo dalyje, kurioje kalbama apie pagalbos fakto buvimą.

(31) Antrajame punkte minimos priemonės nepakeičia tokių programų, kaip „Ypatingoji šalpos kasa“ arba laisvų darbuotojų mobilumas. Tai tik laikina priemonė, kuria siekiama išspręsti tam tikrą specifinę situaciją, taikomą tik transakcijoms, atliekamoms per tris mėnesius. Dėl to šios priemonės negali būti prilygintos „Ypatingosios šalpos kasos“ arba laisvų darbuotojų mobilumo programoms, kurių Komisija niekada nevertino pagal valstybės pagalbai taikomas taisykles.

(32) Nagrinėdama trečiąjį cituotą punktą Komisija teigia, kad Reglamentas (EB) Nr. 2204/2002 kuriant naujas darbo vietas nepalaikomose srityse leidžia teikti pagalbą tik mažų ir vidutinių įmonių naudai. Tuo tarpu paskelbtosios pagalbos schema taikoma visoje šalies teritorijoje visoms įmonėms, nepriklausomai nuo jų dydžio. Be to, priemonės, siejamos su įmonių, turinčių daugiau kaip 1 000 darbuotojų, pardavimu, yra pakankamas pagrindas manyti, kad suinteresuotos gali būti daugiausia tik stambios kompanijos.

(33) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, nėra pagrindo paskelbtąsias priemones laikyti suderinamomis su bendrosios

rinkos principu pagal Reglamento (EB) Nr. 2204/2002 nuostatas.

5.6. Įvertinimas pagal nuostatas, reglamentuojančias valstybės pagalbą šalies regionams

(34) Komisija taip pat nustatė, ar schemą galima nagrinėti remiantis nuostatomis, reglamentuojančiomis valstybės pagalbą šalies regionams⁽¹⁾. Vadovaujantis minėtomis nuostatomis, laikantis nustatytų sąlygų, pagalba, skirta darbo vietų išlaikymui, yra leidžiama, kai toji pagalba gali būti apibrėžiama kaip funkcionavimo palaikymas. Be to, gali būti leistina pagalba pastoviojo kapitalo investicijoms, jei šios įgyvendinamos nuperkant įmonę, kuri bankrutavo ar bankrutuotų, jei nebūtų nupirktą.

(35) Vis dėlto nagrinėjamos schemos neįmanoma priskirti prie atvejų, kuriais gali būti taikomos nuostatos, reglamentuojančios valstybės pagalbą šalies regionams, nes schema skirta visai šalies teritorijai. Be to, vienintelis žinomas schemos pritaikymo atvejis – įmonė, esanti Verolanuova, Brescia, tai yra srityje, kuriai nėra suteiktos Sutarties 87 straipsnio 3 dalies a ir c punktuose išvardytos išimtys. Dėl šių priežasčių paskelbtosios priemonės negali būti suderinamos su bendrąja rinka pagal nuostatas reglamentuojančias valstybės pagalbą šalies regionams.

(36) Galiausiai paskelbtosios priemonės nėra suderinamos su bendrąja rinka dar ir todėl, kad jose neįrašyta jokia sąlyga, apibrėžianti pagalbos, ateinančios iš įvairių šaltinių, sukaupimą.

6. IŠVADOS

(37) Komisija konstatuoja, kad nagrinėjamos priemonės sudaro valstybės pagalbą, minimą Sutarties 87 straipsnio 1 dalyje. Italija minimą pagalbą įgyvendino neteisėtai, pažeisdama Sutarties 88 straipsnio 3 dalį. Vadovaudamasi čia pateikta analize, Komisija laiko šią pagalbą nesuderinama su bendrąja rinka, vadovaujantis nuostatomis dėl sanavimo ir restruktūrizavimo procesų rėmimo, Reglamentu (EB) Nr. 2204/2002 bei nuostatomis, reglamentuojančiomis valstybės pagalbą šalies regionams.

(38) Šis sprendimas galioja pagalbos schemai bei atitinkamiems jos pritaikymo atvejams ir turi būti įgyvendintas nedelsiant, ypač toji dalis, kurioje reikalaujama išieškoti visą nesuderinamą pagalbą. Šiuo sprendimu nepanaikinama galimybė, kad paskiri šios schemos kontekste suteiktos pagalbos atvejai vėliau, Komisijos sprendimu, gali būti pripažinti kaip visai arba dalinai suderinami pagal specifinius savo požymius,

⁽¹⁾ OL C 74, 1998 3 10.

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Valstybės pagalba, susijusi su atitinkamomis skubiomis priemonėmis užimtumui remti, Italijos teikiama, vadovaujantis 2003 m. vasario 14 d. įstatyminiu aktu Nr. 23, kuris 2003 m. balandžio 17 d. tapo įstatymu Nr. 81, yra nesuderinama su bendrąja rinka.

2 straipsnis

Italija panaikina 1 straipsnyje minimą pagalbą, jei ji vis taikoma.

3 straipsnis

1. Italija imasi visų būtinų priemonių, kad išieškotų iš gavėjų pagalbą, nelegaliai jiems suteiktą 1 straipsnyje minimos schemos sąlygomis.

2. Po šio sprendimo Italija tą pačią dieną nutraukia visus vykdomus pagalbos teikimo veiksmus.

3. Pagalba išieškoma nedelsiant ir laikantis vidiniais šalies teisės aktais apibrėžtų procedūrų, jei tik pastarosios sudaro galimybę sprendimą įgyvendinti nedelsiant ir iki galo.

4. Išieškotinos pagalbos dalimi laikomos ir palūkanos, skaičiuojamos nuo pagalbos suteikimo gavėjui datos iki dienos, kai visa pagalba baigiama išieškoti.

5. Palūkanos apskaičiuojamos, remiantis atskaitos norma, taikoma skaičiuojant atitinkamo dydžio subsidiją, suteiktą pagal pagalbos regionams programą, nuo datos, kai pagalba pasiekė jos gavėją.

6. 5 dalyje minima palūkanų norma pritaikoma sudėties būdu visam 4 dalyje minimam laikotarpiui.

4 straipsnis

Per du mėnesius, skaičiuojant nuo čia minimo sprendimo paskelbimo, Italija informuos Komisiją, užpildydama šio sprendimo priede pateiktą klausimyną, apie priemones, kurių ėmėsi jam įgyvendinti.

5 straipsnis

Šis sprendimas yra skirtas Italijos Respublikai.

Priimta Briuselyje, 2004 m. kovo 30 d.

Komisijos vardu
Mario MONTI
Komisijos narys

PRIEDAS

Informacija apie Komisijos sprendimo 2004/800/EB vykdymą

1. Visas gavėjų skaičius ir visa išieškotinos pagalbos suma

1.1. Smulkiai nurodyti, koku būdu bus apskaičiuojama pagalbos suma, kurią reikia išieškoti iš pavienių gavėjų:

— kapitalas,

— palūkanos

1.2. Visa neteisėtos pagalbos, suteiktos pagal schemą, suma, kurią privalu išieškoti (pagalbos bruto ekvivalentas už ... kainą).

1.3. Visas gavėjų, iš kurių reikia išieškoti neteisėtai, pagal minimą schemą suteiktą pagalbą, skaičius.

2. Numatytos ir jau pritaikytos pagalbos išieškojimo priemonės

2.1. Prašoma smulkiai nurodyti, kokios priemonės numatytos ir kokios jau yra įgyvendintos, siekiant nedelsiant išieškoti visą suteiktą pagalbą. Nurodyti teisinį minimų priemonių pagrindą.

2.2. Kada pagalbos išieškojimas bus užbaigtas?

3. Informacija apie pavienius gavėjus

Toliau pateiktoje lentelėje prašome įrašyti duomenis apie kiekvieną gavėją, iš kurio reikės išieškoti pagalbą, neteisėtai suteiktą pagal minimą schemą.

Gavėjo pavadinimas	Gavėjo adresas	Data (*)	Neteisėtai suteiktos pagalbos dydis (**) Valiuta:	Išieškojimas baigtas Taip/Ne

(*) Data (-os), kurią pagalba (ar pagalbos dalis) buvo suteikta gavėjui.

(**) Pagalba, kuri buvo suteikta gavėjui (išreikšta subsidijos bruto ekvivalentu už kainą).

EB-ŠVEICARIJOS JUNGTINIO KOMITETO SPRENDIMAS Nr. 1/2004**2004 m. balandžio 28 d.****iš dalies keičiantis EEE susitarimo 3 protokolą dėl sąvokos „produktų kilmė“ apibrėžimo ir administracinio bendradarbiavimo metodų**

(2004/801/EB)

Šio akto redakcija lietuvių kalba bus paskelbta *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* specialiajame leidime, į kurį bus įtraukti iki 2004 m. gegužės 1 d. priimti institucijų ir Europos centrinio banko dokumentai. Šio leidimo pirmieji tomai bus išleisti palaipsniui nuo 2004 m. gegužės 1 d. iki 2004 m. pabaigos.

ES-ŠVEICARIJOS JUNG TINIO KOMITETO SPRENDIMAS Nr. 1/2004**2004 m. balandžio 30 d.****iš dalies keičiantis Europos bendrijos ir jos valstybių narių bei Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl laisvo asmenų judėjimo III priedą (Abipusis profesinių kvalifikacijų pripažinimas)**

(2004/802/EB)

Šio akto redakcija lietuvių kalba bus paskelbta *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* specialiajame leidime, į kurį bus įtraukti iki 2004 m. gegužės 1 d. priimti institucijų ir Europos centrinio banko dokumentai. Šio leidimo pirmieji tomai bus išleisti palaipsniui nuo 2004 m. gegužės 1 d. iki 2004 m. pabaigos.

2004 m. lapkričio 1 d.: Naujoji EUR-Lex versija!

europa.eu.int/eur-lex/lex/

Į naująją svetainę įtraukus CELEX paslaugą, suteikiama nemokama ir patogi prieiga prie didžiausios ES teisės dokumentų duomenų bazės 20 kalbų.